

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

20. 5. 2013

B7-0250/2013

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě otázky k ústnímu zodpovězení B7-0204/2013

v souladu s čl. 115 odst. 5 jednacího řádu

o budoucích legislativních návrzích týkajících se hospodářské a měnové unie:
reakce na sdělení Komise
(2013/2609(RSP))

Sharon Bowles
za Hospodářský a měnový výbor

usnesení Evropského parlamentu o budoucích legislativních návrzích týkajících se hospodářské a měnové unie: reakce na sdělení Komise (2013/2609(RSP))

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise s názvem „Koordinace ex ante týkající se plánů zásadních reforem hospodářské politiky“ (COM(2013)0166) a na sdělení nazvané „Zavedení nástroje pro konvergenci a konkurenceschopnost“ (COM(2013)0165),
- s ohledem na otázku pro Komisi týkající se budoucích legislativních návrhů k vytvoření hospodářské a měnové unie (O-000000/2013 – B7-0000/2013),
- s ohledem na Smlouvu o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii ze dne 2. března 2012, dále jen „rozpočtový pakt“,
- s ohledem na závěry zasedání Evropské rady, které se uskutečnilo ve dnech 13. a 14. prosince 2012,
- s ohledem na návrh skutečné prohloubené hospodářské a měnové Unie ze dne 28. listopadu 2012, který předložila Komise,
- s ohledem na zprávu předsedy Evropské rady nazvanou „Směrem ke skutečné hospodářské a měnové unii“ ze dne 5. prosince 2013,
- s ohledem na své usnesení ze dne 20. listopadu 2012 obsahující doporučení Komisi ohledně zprávy předsedy Evropské rady, předsedy Evropské komise, prezidenta Evropské centrální banky a prezidenta euroskupiny „Směrem ke skutečné hospodářské a měnové unii“ (2012/2151(INI))¹, dále jen „Thyssenova zpráva“,
- s ohledem na své usnesení ze dne 11. října 2010 obsahující doporučení Komisi ohledně zlepšení rámce správy ekonomických záležitostí a stability v Unii, zejména v eurozóně (2010/2099(INI)), dále jen „Feiova zpráva“,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1176/2011 a č. 1175/2011 ze dne 16. listopadu 2011, dále jen „balíček šesti právních předpisů“,
- s ohledem na své usnesení ze dne 1. prosince 2011 o evropském semestru pro koordinaci hospodářských politik (2011/2071(INI))²,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. ... 2013 o společných ustanoveních týkajících se sledování a posuzování návrhů rozpočtových plánů a zajišťování nápravy nadměrného schodku členských států v eurozóně a s ohledem na nařízení (EU) č. .../2013 o posílení hospodářského a rozpočtového dohledu

¹ Přijaté texty, P7_TA (2012)0430.

² Přijaté texty, P7_TA (2011)0542.

nad členskými státy eurozóny, jejichž finanční stabilita je postižena či ohrožena závažnými obtížemi, dále jen „balíček dvou předpisů“;

- s ohledem na společné prohlášení předsedy Barrosa a místopředsedy Rehna při příležitosti dohody o balíčku dvou právních předpisů o správě ekonomických záležitostí v eurozóně ze dne 20. února 2013, kterého bylo dosaženo v rámci trialogu (reference MEMO/13/126),
 - s ohledem na čl. 115 odst. 5 a čl. 110 odst. 2 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že se signatářské členské státy v článku 11 fiskálního paktu dohodly, že „zajistí, aby všechny významné reformy hospodářských politik, jež hodlají provádět, byly předem projednány, a popřípadě mezi sebou koordinovány“ a navíc že „do této koordinace jsou v souladu s právem Evropské unie zapojeny orgány Evropské unie“;
- B. vzhledem k tomu, že podle článku 15 fiskálního paktu je nutné, aby byla smlouva začleněna do práva EU „na základě posouzení zkušeností s jejím prováděním“ nejpozději do pěti let, a vzhledem k tomu, že sdělení Komise COM(2013)0165 a COM(2013)0166 a legislativní návrhy, které jsou v návaznosti na ně očekávány, lze považovat za kroky správným směrem;
- C. vzhledem k tomu, že ve Feiově zprávě z roku 2010 Parlament již vydal doporučení, podle něhož je nutné „stanovit přesné postupy a zavést pro členské státy, zejména pro státy v eurozóně, povinnost informovat ostatní členské státy a Komisi předtím, než přijmou rozhodnutí v oblasti hospodářské politiky, u nichž se očekává, že způsobí značné efekty „přelévání“, které mohou ohrozit hladké fungování vnitřního trhu a Hospodářské a měnové unie (HMU)“;
- D. vzhledem k tomu, že prohlášení přiložené k balíčku uvedených dvou předpisů vyzývá k vytvoření rámce pro výrazně posílený hospodářský a rozpočtový dohled a kontrolu a k dalšímu rozšiřování evropské fiskální kapacity pro včasné zavedení udržitelných strukturálních reforem zaměřených na podporu růstu, které by podpořily zásadu, že opatření zaměřená na zvýšení odpovědnosti a hospodářské kázně by měla být spojena s větší solidaritou a také s hlubší integrací rozhodovacích procesů v politických oblastech, jako je zdanění a trhy práce, jakožto významný nástroj solidarity; vzhledem k tomu, že se v tomto prohlášení zdůrazňuje zásada, podle níž musejí jít opatření zaměřená na posílení hospodářské politiky ruku v ruce s větší solidaritou;
- E. vzhledem k tomu, že se v odstavci 11 Thyssenovy zprávy zdůrazňuje, že „skutečnou hospodářskou a měnovou Unii“ nelze omezovat na systém pravidel, ale že vyžaduje větší rozpočtové možnosti založené na konkrétních vlastních zdrojích;
- F. vzhledem k tomu, že se v Thyssenově zprávě uvádí, že kvalitní a spolehlivé evropské statistické údaje hrají zásadní úlohu v rámci nového řízení ekonomických záležitostí a při jeho významných rozhodovacích procesech, že jakožto základní podmínku je nutné zajistit skutečně nezávislý evropský statistický systém jak na úrovni členských států, tak i na evropské úrovni a že standardizovaný přechod na evropské účetní standardy pro veřejný sektor ve všech členských státech bude zásadním doplněním větší prosazovací pravomoci Komise při ověřování kvality zdrojů členských států používaných při stanovování číselných hodnot týkajících se dluhu a rozpočtového schodku v již

zavedené fiskální unii;

Obecné posouzení obou sdělení Komise

1. uznává snahu Komise o dosažení dalšího pokroku v oblasti makroekonomického řízení v Unii, která se opírá o uvedené balíčky šesti a dvou předpisů; zdůrazňuje však, že neomezené uplatňování nového rámce musí mít přednost před jakýmkoli novými návrhy;
2. poukazuje na to, že vytvoření systému založeného na pobídkách a zaměřeného na zvýšení solidarity, soudržnosti a konkurenceschopnosti musejí doprovázet další opatření zaměřená na koordinaci hospodářské politiky, jak je uvedeno v prohlášení Komise, které je přiloženo k uvedenému balíčku dvou předpisů, s cílem dodržet zásadu, že „kroky k větší odpovědnosti a hospodářské kázi se mají kombinovat s větší solidaritou“;
3. zdůrazňuje, že jakékoli další návrhy musejí být jasným přínosem, pokud jde o stávající nástroje, jako jsou nástroje používané v rámci politiky soudržnosti;
4. zdůrazňuje, že snaha o koordinaci nesmí vést k nejasnostem ohledně příslušných úkolů na různé úrovni rozhodovacího procesu;
5. znovu potvrzuje, že řádná správa v EU nesmí vést k omezování výsad Evropského parlamentu a parlamentů členských států, zejména pokud je v plánu převod suverenity; zdůrazňuje, že skutečná legitimita a odpovědnost vyžaduje demokratická rozhodnutí a musí být na úrovni členských států i EU zajištěna parlamenty členských států, resp. Evropským parlamentem; připomíná zásadu uvedenou v závěrech Evropské rady z prosince 2012, že „obecným cílem v průběhu celého procesu zůstává zajištění demokratické legitimacy a odpovědnosti na úrovni, na níž se přijímají a provádějí rozhodnutí“; klade důraz na to, že způsoby koordinace ex ante a nástroje pro konvergenci a konkurenceschopnost by se měly vztahovat na všechny členské státy, které přijaly jako svou měnu euro, s možností, aby se k ní jiné členské státy trvale připojily; vyzývá Komisi, aby zajistila toto povinné ověřování budoucích legislativních návrhů ze strany parlamentů členských států a aby zajistila větší zapojení obou stran průmyslu do hospodářské koordinace;
6. domnívá se, že načasování obou sdělení není optimální; vyzývá Komisi, aby v rámci semestru EU předložila návrh na schválení konvergenčního kodexu, který by byl založen na strategii EU 2020 a který by zahrnoval solidní sociální pilíř;
7. znovu opakuje, že Komise musí bez výjimky přihlížet k úloze Parlamentu coby spolutvůrci právních předpisů; je rozčarován tím, že nedávná sdělení o hospodářské a měnové unii neodrážejí postoj Evropského parlamentu, pokud jde o prohloubení jednání o vzniku této unie, a na základě navrhovaného dialogu umožňují pouze velmi omezenou kontrolu ze strany Parlamentu; zdůrazňuje, že Parlament je legislativním a rozpočtovým orgánem, který má stejné postavení jako Rada;
8. je rozčarován tím, že politické oblasti, na něž se obě sdělení vztahují, se zaměřují především na cenovou konkurenceschopnost a neobsahují problematiku vyhýbání se daním a sociální rozměr a rozměr zaměstnanosti;

9. zdůrazňuje, že legislativní návrhy, které se vztahují k oběma sdělením, by se měla řídit řádným legislativním postupem;

Koordinace ex ante týkající se plánů zásadních reforem hospodářské politiky

10. domnívá se, že formální koordinace ex ante týkající se reforem hospodářské politiky na úrovni EU je důležitá a měla by být na základě metody Společenství posílena a že by se měla vztahovat na hlavní hospodářské reformy členských států, které jsou obsaženy v národních programech reforem s prokazatelným potenciálním vlivem na ostatní členské státy; domnívá se, že tato koordinace ex ante by měla odpovídat nástrojům semestru EU pro koordinaci hospodářské politiky uvedeným v článku 2a nařízení (EU) č. 1175/2011, případně by měla být koncipována v souladu s novými nástroji založenými na pobídkách, které se zaměřují na prohloubení solidarity;
11. zastává názor, že důkladná integrace koordinace ex ante a rozhodování v politických oblastech na úrovni Unie musejí mít pevné základy ve formě úředních statistických údajů a že zejména další rozpočtová koordinace v rámci Unie požaduje konsolidované údaje o veřejných účtech Unie, členských států a místních i regionálních orgánů; domnívá se proto, že Komise by měla zahrnout vytváření takovýchto konsolidovaných údajů do budoucích návrhů právních předpisů;
12. s politováním konstatuje, že definice některých navrhovaných filtrů pro hlavní reformy hospodářské politiky, jako jsou „politickoekonomické faktory“ jsou neurčité a zbytečně široké; požaduje přidání nových konkrétních filtrů, které by byly založeny na nástrojích semestru EU a strategie EU 2020, aby bylo možné s přihlédnutím ke specifickým otázkám členských států a při dodržování zásady subsidiarity zjistit, které reformy jsou klíčové;
13. zdůrazňuje, že mechanismy, které je nutné zavést pro účely koordinace ex ante, by se měly vztahovat na všechny členské státy eurozóny a měly by být pro všechny členské státy Unie otevřené, zatímco by přihlížely k větší vzájemné závislosti členských států eurozóny; domnívá se, že by se členským státům měla umožnit dobrovolná účast na tomto programu;
14. vyzývá k tomu, aby byla zajištěna transparentnost programů reforem, aby tyto programy nikoho nevyklučovaly a aby byly zveřejněny; vyzývá navíc k tomu, aby sociální dialog, jehož by se zúčastnily zainteresované strany v rámci společnosti, hrál hlavní a jasnou úlohu v diskuzích o koordinaci ex ante;
15. vyzývá k pečlivému naplánování tohoto procesu, aby o něm byla Komise informována a aby byla schopna se k plánovaným reformám vyjádřit ještě předtím, než budou definitivně schváleny;
16. požaduje, aby byl nový koordinační nástroj začleněn do procesu evropského semestru a aby při zajišťování demokratické odpovědnosti hrál svou i úlohu Evropský parlament;
17. zdůrazňuje, že cílem koordinace ex ante by nemělo být potlačit reformy v členských státech, nýbrž zajistit, aby nedocházelo k jejich zpoždování, ledaže by byl vliv na ostatní členské státy, který by tyto reformy vyvolaly, natolik závažný, že by si vyžádal jejich přehodnocení;

Zavedení nástroje pro konvergenci a konkurenceschopnost

18. domnívá se, že každý nový navrhovaný nástroj pro konvergenci a konkurenceschopnost by měl být podmíněn splněním určitých podmínek a měl by se zakládat na solidaritě a konvergenci; zastává názor, že k zavedení takového nástroje by mělo dojít pouze v případě, že byla zjištěna sociální nerovnováha a nutnost zásadních dlouhodobých a udržitelných strukturálních reforem zaměřených na zvyšování růstu, a to na základě vyhodnocení konzistentnosti mezi konvergenčním kodexem a prováděcími plány členských států, s řádným formálním zapojením Evropského parlamentu, Rady a parlamentů členských států;
19. zdůrazňuje, že nové nástroje pro konvergenci a konkurenceschopnost by se měly vztahovat na všechny členské státy eurozóny a měly by být pro všechny členské státy Unie otevřené, zatímco by přihlížely k větší vzájemné závislosti členských států eurozóny; domnívá se, že by se členským státům měla umožnit dobrovolná účast na tomto programu;
20. domnívá se, že je velmi důležité zajistit, aby byl tento nový nástroj schválen v souladu s řádným legislativním postupem, aby byl založen na metodě Společenství a umožnil řádný dohled ze strany Evropského parlamentu tím, že by umožňoval samostatné schvalování jednotlivých přiměřených finančních dotací z rozpočtu;
21. zdůrazňuje, že každoroční podávání zpráv o provádění národního plánu reforem a sledování jeho uplatňování by se mělo zakládat na posíleném evropském semestru, aniž by se to dotklo rozpočtové kontroly EU;
22. domnívá se, že nástroje pro konvergenci a konkurenceschopnost by měly být hnací silou větších rozpočtových možností a měly by fungovat na základě podmíněné podpory strukturálních reforem s cílem zvýšit konkurenceschopnost, růst a sociální soudržnost, zajistit větší koordinaci hospodářské politiky a trvalé sblížení hospodářských výsledků členských států a vyřešit otázku nerovnováhy a strukturálních rozdílů; domnívá se, že tyto nástroje jsou stavebními články k dosažení skutečné fiskální kapacity;
23. zdůrazňuje, že tyto rozpočtové možnosti by měly moci využívat pouze členské státy, které k nim přispívají;
24. je rozčarován tím, že obě sdělení, tím, že předpokládají možnost uzavírání smluv mezi EU a členskými státy, nedodrží jednotný evropský právní řád; domnívá se, že výraz „smluvní podmínky“ není vhodný, jelikož mechanismus uvedený ve sděleních není ve skutečnosti řečeno „smlouvou“, která by se řídila veřejným nebo soukromým právem, ale mechanismus založený na pobídkách, jehož cílem je prosadit koordinaci hospodářské politiky;
25. zdůrazňuje, že reformní plány musejí vypracovat členské státy s řádným zapojením vlastního parlamentu, v souladu s jejich ústavním pořádkem a ve spolupráci s Komisí, zatímco by byla plně dodržována zásada subsidiarity a nutnost zachovat politický prostor pro uplatňování těchto plánů i demokratické procesy v rámci každého členského státu;
26. poukazuje na to, že je možné zmírnit možné krátkodobé účinky provádění strukturálních

reforem, zejména sociální a politické problémy, a občané by je lépe přijímali, kdyby existoval mechanismus na podporu reforem, který by byl založen na pobídkách; prohlašuje dále, že tento mechanismus by měl být financován pomocí nového nástroje, který by vznikl a byl spravován na základě metody Společenství a který by byl nedílnou součástí rozpočtu EU, avšak mimo stropy víceletého finančního rámce, aby byla zajištěna plná účast Evropského parlamentu coby legislativního a rozpočtového orgánu;

27. prohlašuje, že přijatá opatření by neměla mít negativní vliv na sociální začleňování, práva pracovníků, zdravotnictví a další sociální otázky, a to ani v krátkodobém výhledu;
28. zdůrazňuje, že tento nástroj by se měl vyhnout problémům spojeným s morálním hazardem; domnívá se, že Komise by měla za tímto účelem zajistit, aby nedocházelo k odkládání reforem do doby, než by měly nárok na finanční podporu, a aby se v rámci tohoto nástroje neposkytovaly pobídky pro reformy, které by byly provedeny i bez podpory ze strany Unie;
29. zdůrazňuje, že je zapotřebí zajistit, aby se tento nástroj nepřekrýval s politikou soudržnosti;

o

o o

30. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Komisi a Radě.